

**ВАЗОРАТИ МАОРИФ ВА ИЛМИ ҶУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН**

**Муассисаи давлатии таълимии
«ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ХУҶАНД
БА НОМИ АКАДЕМИК БОБОҶОН ҒАҒУРОВ»**

**ТОҶИКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАОРИФ ВА
ИЛМ ВАЗИРЛИГИ**

**“АКАДЕМИК БОБОҶОН ҒАҒУРОВ НОМИДАГИ
ХУҶАНД ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ”
ДАВЛАТ ТАЪЛИМИ МУАССАСАСИ**

МАСЪАЛАҲОИ МУБРАМИ ФИЛОЛОГИЯИ ЎЗБЕК ВА ТОҶИК

(маводи конференсияи онлайнӣ)

ЎЗБЕК ВА ТОҶИК ФИЛОЛОГИЯСИНИНГ ДОЛЗАРБМАСАЛАЛАРИ

(Онлайн конференсия материаллари)

**“Нури маърифат”
Хучанд “ 2020**

**“Нури маърифат”
Хўжанд “ 2020**

ББК: 74.06 (Ўзб.)
УДК: 371 .
Ў - 65

Тўплам академик Бобожон Гафуров номидаги
Хужанд давлат университети” ДТМ нашр-
тахририя Кенгаши томонидан 12.11.2020 йил
№ 4-1/8 қарори билан чопга тавсия этилг

Масъалаҳои мубрами филологияи ўзбек ва тоҷик (ўзбек ва тоҷик
филологиясининг долзарб масалалари). Маҷмуаи мақолоти илмӣ. ”
Хучанд: Нури маърифат, 2020.” 821с.

Ўзбек ва тоҷик филологиясининг долзарб масалалари (масъалаҳои мубрами
филологияи ўзбек ва тоҷик). Тўплам. ” Хучанд: Нури маърифат, 2020.” 821с.

Зери назари

доктори илмҳои таърих,
профессор Қўразода Қ. Ҳ.

Масъул муҳаррирлар:

Бердиалиев А. – ф.ф.д., профессор,
Сабурӣ - п.ф.д., профессор,
Ойматова М.-ф.ф.н., доцент

Тўплаб, нашрга тайёрловчилар:

Раҳмонкулов А.- ф.ф.н., доцент,
Ойматова М. – ф.ф.н., доцент,
Эшмуродов Э. – ф.ф.н., доцент.

Таҳрир хайати:

Турдибоев Т. - ф.ф.н., доцент,
Файзуллоев Б. - ф.ф.н., доцент,
Эрмухаммедов А. - ф.ф.н., доцент
Раҳмонкулов А.- ф.ф.н., доцент,
Ойматова М. – ф.ф.н., доцент,
Шарипова М. - ф.ф.н., доцент,
Эшмуродов Э. – ф.ф.н., доцент.
Абдуллоев О. - ф.ф.н., доцент,
Жабборов Б. - ф.ф.н., доцент.

Такризчилар:

Шеронов Б. – ф.ф.н., доцент,
Қаюмова Ф. – ф.ф.н., доцент.

Мазкур тўплам ўзбек ва тоҷик филология фанларининг долзарб масалаларига
бағишланган бўлиб, унда тилшунослик, адабиётшунослик ва уларнинг таълими
методикасига доир мақолалар жамланган. Тўплам тилшунос, адабиётшунос олимлар,
шунингдек, ёш тадқиқотчилар, магистрантлар, аспирантлар, ўзбек ва тоҷик тили
ҳамда адабиёти ўқитувчиларига мўлжалланган.

ISBN 978-99975-57-72-9

© “Академик Бобожон Гафуров номидаги
Хужанд давлат университети” ДТМ – 2020

одамларнинг ғам-ташвишидан жуда йироқ одамлар эканлиги ва уларнинг ўта мунофиқ ва муғомбирлигини масхаралаш оҳанги ҳам сезилиб туради. Шундай экан, «бетўхтов» сўзи нинг такрор қўлланиши ҳам асар тилининг қашшоқлигидан эмас, балки адибнинг сўз танлаш маҳоратидан ва тилнинг ҳақиқий заршуноси эканлигидан бир нишонадир.

Булардан шундай хулоса келиб чиқадики, арабча-форсча сўз-иборалар қўлланиши ҳам ижодий бир анъана сифатида кенг тарқалган. Араб-форсча сўз-иборалар халқларнинг тарихий ўтмишидан гувоҳлик бериши билан бирга уларнинг яшаш тарзи, тили ва дини, маданияти ва руҳиятидаги ўзаро яқинлик ва муштарақликни ҳам акс эттириб туради. Бу эса тилларнинг бамисоли бир гулдаста янглиғ ўзаро бир-бирини бойитишидан ҳамда адабий асарлар мазмуни, оҳангдорлигини кучайтиришидан ҳам ёрқин далолатдир. Булар дунё халқларининг завоқ билмас умуминсоний маънавий қадриятлари ва байналмилал фазилатлари сифатида бугун ҳам муҳим ижтимоий-эстетик аҳамият касб этиши шубҳасиз.

**Қиличев Б., доцент
(Ўзбекистон)**

АТОҚЛИ ОТЛАРДА КЎЧИШ ҲОДИСАСИ

Атоқли отлар ўз табиатига кўра тилнинг ғоятда турғун, кам ўзгарувчан, ўзга тилларга таржимасиз бериладиган материалдир. Шу хусусиятига кўра атоқли отлар тарихий, лисоний ва нутқий жиҳатдан илмий тадқиқот учун энг ишончли далилий восита бўлади. Айниқса, атоқли отларнинг пайдо бўлиш тарихи, уларнинг тузилиш ва ясалиш хусусиятларини ўрганиш лингвистик аҳамиятга эга.

Ўзбек тилшунослигида атоқли отларнинг ясалиши бўйича Э.Бегматов, З.Дўсимов, Т.Нафасов, Т.Раҳматов, Н.Охунов, Н.Улуқов каби тадқиқотчиларнинг катор илмий ишлари нашр қилинган. Ушбу тадқиқотлар таҳлили шуни кўрсатадики, тилда онимларнинг ҳосил бўлиши аффиксация, композиция, конверсия каби усуллар билан амалга оширилади. Ушбу ахборотда онимик босқичли атоқли отларнинг ҳосил қилиниши ҳақида айрим мулоҳазаларимизни баён қиламиз.

Онимик босқичли (онимик стадияли) атамаси остида атоқли отнинг апеллятив босқичсиз бирдан ҳосил қилинадиган ҳолати тушунилади. Бунда кўпроқ сунъий номлар пайдо бўлади [Бегматов Э., Улуқов Н., 2006: 59].

Атоқли отлар номинатив-функционал хусусиятларига кўра ўзаро фарқланувчи, шу билан бирга, бир-бири билан боғлиқ ва ўз навбатида бири иккинчисига қарама-қарши лисоний мавжудликдир. Атоқли отлар ясалиш тамойили жиҳатидан ўзбек тили сўз ясалишига ўхшаса-да, бундай отларнинг ҳосил бўлишида айрим ўзига хосликлар ҳам мавжуд. Шулардан бири атоқли отларнинг атоқли отлардан ҳосил бўлишидир. Бу ҳодисани апеллятив (турдош от) ҳамда бошқа сўз туркумларидан юзага келувчи

конверсия ва дериватив усулда ясалган атоқли отлардан ҳам фарқлаш лозим.

Ономастикага оид тадқиқотларда сўз ясалишининг лексик-семантик усулини ономастик конверсия деб юритиш кўп кузатилади. Ономастик конверсия *апеллятив лексиканинг ҳеч қандай ясовчи воситасиз атоқли от вазифасига ўтишидир* [Бегматов Э., Улуқов Н., 2006: 61].

Конверсия усулида ономик ясалишнинг икки кўриниши: ташқи конверсия ва ички конверсия мавжудлиги илмий адабиётларда қайд қилинган. Жумладан, Н.Улуқов Наманган вилояти гидронимиясида ономастик конверсия ҳақида фикр юритиб, уларни қандай манба доирасида юзага келишига кўра иккига ажратади: ташқи ва ички гидронимик конверсия.

Ташқи гидронимик конверсияда ономастик сатҳга мансуб бўлмаган луғавий бирликлар, яъни апеллятив сўзлардан гидронимлар ясалади: жийда апеллятивидан Жийда (Чортоқ туманидаги арик) мисолини келтиради. Ички конверсия эса тил луғат таркибининг ономастик сатҳи, яъни атоқли от доирасида гидронимлар яшадир деб изоҳлайди. Бунда ойконим, ороним, зооним, фитоним каби атоқли отлар гидронимик сатҳга ўтади. Аниқроғи атоқли отдан яна бир атоқли от ясалади, деб қайд этади [Улуқов Н., 2007: 77].

Фикримизча, атоқли отлар доирасида атоқли от ҳосил қилинишини конверсия (кўчиш)нинг бир кўриниши дейишдан кўра, уни атоқли от яшанинг мустақил бир усули сифатида транзитив (ўтиш), яъни бир тур атоқли отнинг бошқа тур атоқли отига ўтиши натижасида от яшаш деб баҳолаш лозим. Бунда антропоним ҳеч ўзгаришсиз топонимга, топоним эса гидронимга ва аксинча ўтишлар назарда тутилади. Бу ҳодиса рус тилшунослигида: «трансонимизация – номнинг бир турдан бошқа тур номига ўтиши», - деб кўрсатилган [Подольская Н.В., 1978: 152-153]. Трансонимизация ҳодисасининг турлари сифатида трансантропонимизация, транстопонимизация турлари ҳам мавжуд қайд қилинган. Трансантропонимизация – антропонимларни бир турдан иккинчи турга, яъни исмнинг фамилияга, фамилиянинг ота исмига (отчество)га ўтиши, транстопонимизацияда эса топонимнинг бир турдан иккинчи бир турга ўтиши деб изоҳланади [Горбаневский М.В., 1980: 14].

Бизнингча, ономастик сатҳдаги барча атоқли отлардан атоқли от ясалишларига нисбатан ҳам трансномимизация термини ва тушунчасини қўллаш мақсадга мувофиқдир. Чунки ҳодиса қандай талқин қилинмасин, оқибат атоқли отдан атоқли от ҳосил қилиш устида боради.

Йиғилган фактик материаллар тилимизда трансномимизация усули билан ҳосил қилинган атоқли отлар миқдори салмоқли эканлигини кўрсатди. Улар қуйидагилар:

Транстопонимизация. Ономастик тизимда жой номларининг атоқли оти билан кишиларнинг атоқли отлари бир-бирига жуда яқиндир. Булар

кундалик нутқда энг кўп қўлланадиган ва миқдоран салмоқдорлиги билан бошқа атоқли отлардан ажралиб туради. Бундай атоқли отлар тилимизда энг қадимий бўлиб, кишилар нутқида фаол, деярли ҳар кун ёнма-ён ишлатилади. Бу ҳол уларнинг бирини иккинчисига ўтиб ишлатилишида қулайлик туғдиради. Бошқача айтганда, киши атоқли отлари жойнинг ҳам атоқли оти сифатида ишлатилади. Бунда кўпинча тилдаги экстралингвистик факторлар, яъни ижтимоий-сиёсий ҳолатлар сабаб бўлади. Шунинг учун ҳам киши атоқли отларининг жой номлари сифатида аталиши кенг тарқалган ҳодиса бўлса, жой номларнинг киши номларига айланиши оз миқдорда бўлса ҳам, учраб туради. Бу ҳақда қуйироқда алоҳида фикр юритамиз.

Ижтимоий-сиёсий ҳаёт билан боғлиқ ҳолда транстопонимик атоқли отларнинг юзага келишида фалсафадаги инкорни инкор қонунининг тилдаги аксини кўриш мумкин. Жумладан, собиқ иттифоқнинг парчаланиши, миллий мустақилликнинг қўлга киритилиши натижасида миллий бошқарувнинг вужудга келиши муносабати билан инкорни инкор қонуни асосида янги жой номлари пайдо бўлди. Янги топонимларнинг вужудга келишида инкорни инкор, яъни асли антропоним бўлган атоқли от топонимга ўтади. Натижада, сўз (ном)нинг антропонимлиги барҳам топади, инкор этилади. Транстопонимизация вужудга келади: Навоий (антропоним) – Навоий (шаҳар номи), Гафур Ғулом (антропоним) – Гафур Ғулом (метро бекати), Абдумажид (антропоним) – Абдумажид (Вобкент туманидаги фермер хўжалиги) ва ҳ.к.

Бундай жараён билан боғлиқ фактларни ҳозирги пайтда ҳамма ҳудудларда ҳам учратиш мумкин. Топонимлар жамиятнинг ижтимоий ҳаёти ўзгаришлари ва уларга кишиларнинг муносабати билан боғлиқ ҳолда пайдо бўлади [Суперанская А.В., 1966: 87]. Жамият тараққиёти, ижтимоий-сиёсий ўзгаришлар транстопонимизацияга олиб келади. Бундай топонимларнинг ички тузилиши (номланиши)да ҳам инкорни инкор қонунияти асосида ўзгариш бўлади. Масалан, Бухоро шаҳридаги Ленин номи кўча Баҳовуддин Нақшбанд номидаги кўча; Свердлов тумани Жондор тумани деб юритилмоқда. Хуллас, инкорни инкор қонунияти асосида пайдо бўлган транстопонимизацияга экстралингвистик ҳодиса сифатида қаралмоғи лозим.

Атоқли отларнинг апеллятив босқичсиз бирдан ҳосил қилинадиган сунъий ном сифатида қўлланиши, яъни онимик босқичли транстопонимлар кўпинча космонимик объектларнинг атоқли отлари доирасида ҳам учрайди. Жумладан, Ерга энг яқин йўлдош Ой планетасининг илмий жиҳатдан чуқур ўрганилиши натижасида унинг табиий-физик объектларини махсус номлаш билан боғлиқ бир қатор атоқли номлар пайдо бўлди. Бундай номлар тилда аввалдан мавжуд бўлган атоқли от (антропоним)ларни сунъий кўчириш орқали атоқли от ҳосил қилиш натижасида пайдо бўлди. Бунда икки мақсад кўзда тутилган. Биринчидан, фан, техника ва маданият соҳасида умумоммага танилган инсонлар номини улуғлаш ва абадийлаштириш бўлса, иккинчидан, янги объект, нарса-ҳодиса номини аташдир. Масалан, Ой планетасида одий кўз билан қараганда кўринадиган каттароқ қора доғли денгизларни Галилей антропоними билан

аталган. Ойдаги бироз ёруғроқ объектлар, чуқурликлар Ломоносов, Жолью Кюри деб номланган. меркурий планетасидаги денгиз Промитей деб номланган ва бошқалар.

Юқорида баён қилинган фикрлардан кўринадик, транстопонимларнинг бир кўринишини транскосмонимлар деб ҳам аташ мумкин.

Трансантропонимизация. Бу усул билан атоқли от ҳосил қилиш тилдаги жой номи атоқли отнинг антропонимга ўтиши, уни аташи тушунилади. Трансантропонимлар топонимик, космонимик, гидронимик каби атоқли отларнинг антропонимга ўтиши орқали ҳосил бўлади: Бухор – қадимий санскритча сўз. Бухоро шахрида туғилган ёки таваллуди қандайдир ўша шаҳар билан алоқадор бўлган бола. Шакллари: Бухорбой, Бухорбек, Бухоржон, Бухориддин, Бухормухаммад [Бегматов Э.А., 2007: 80]. Тошкан, Тошканбой – ўзбекча + сўғдча. Тошкентда туғилган ёки отаси (бирор қариндоши) тошкентга кетганда ёки келганда туғилган бола [Бегматов Э.А., 2007: 421].

Тилда осмон жисмларини атовчи астрономик (юнонча: астро – юлдуз, онома - ном) атоқли отлари ҳам ўзига хос махсус лекски тизимни ташкил қилади. Фаннинг кейинги тараққиётида космосни ўзлаштириш билан қатор янги тушунча ва атамалар пайдо бўлганлиги кўпчиликка маълум. Тилимиздаги коинот жисмлари номларининг кўпчилиги Европа тилига мансуб. Масалан, Марс, Венера, Юпитер каби. Ўзбек тили луғат таркибида ҳам Қуёш, Ой, Зухра, Чўлпон каби табиий-физик объектларнинг атоқли отлари қадимдан фаол қўлланиб келинмоқда.

Кейинги даврда ўзбек тили ономастикаси тизимида Венера, Марс, Юпитер каби трансантропонимлар пайдо бўлди. Бундай номлар тилимиз учун неологизм ва айни замонда сунъий номлардир.

Бу ўринда трансонимизация ҳодисасида икки ҳолат мавжудлигини қайд этиш лозим. Дастлаб космонимлардан трансантропонимлар ҳосил қилинган. Чунки астрономик жисмларга ўхшатма, тақлид сифатида инсонларга ном берилган. Планеталарнинг илмий ўрганилиши, у ердаги табиий-физик жойларни номлаш зарурати туфайли бундай номларга сунъий равишда киши номлари берилмоқда. Масалан, Ой планетасидаги турли доғлар Галилей тоғи, Гагарин кратери деб аталган. Худди шундай ҳолатни Менделеев жадвалидаги 99-элементга Эйнштейн, 101-элементга Менделеев, 102-элементга Нобель номлари берилганлигида ҳам кўриш мумкин бўлади.

Сув объектларига атаб қўйилган атоқли отлар – гидронимлар ҳам трансантропонимларни ҳосил қилади: Зарафшон (дарё номи) – Зарафшон антропоним, Сирдарё (дарё номи) – Сирдарё (антропоним) ва бошқалар.

Хулоса қилганда, трансонимизация тилда атоқли отлардан атоқли от ҳосил қилишнинг алоҳида бир усули бўлиб, бундай усулда юзага келган атоқли отлар апеллятив лексикадан ясалган атоқли отлардан ҳам, деривацион усулда ҳосил қилинган атоқли отлардан ҳам фарқ қилади.

Уларни апеллятив босқичисиз тўсатдан ҳосил қилинган, ўзи атаётган объектга сунъий равишда қўйилган атоқли отлар дейиш мумкин.

Адабиётлар:

1. Бегматов Э., Улуқов Н. Ўзбек ономастикаси терминларининг изоҳли луғати. Наманган, 2006, 59-б.
2. Бегматов Э.А. Ўзбек исмлари. Т.: 2007, 80-б.
3. Горбаневский М.В. Лексико-семантический словообразовательный анализ русского ойконимии (Междуречья Оки, Москви Нары) Автореф. диссер.канд наук, 1980, с.14.
4. Подольская Н.В. Словарь русской ономастической терминологии. М.: 1978, с.152-153.
5. Суперанская А.В. Наименования и перенаименования в городах. Сб: изучение географических названий. М.: 1966, с.87.
6. Улуқов Н. Наманган вилояти гидронимиясида ономастик конверсия ва трансонимизация// Ўзбек тили ва адабиёти. 2007, 5, 77-б.

Қодирова З., ўқитувчи
(Ўзбекистон)

ПЕРИФРАЗАНИНГ НУТҚИЙ ҚИММАТИ

Тилни тизим сифатида ўрганувчи тилшунослик оқими вакиллари назариярида тил ва нутқ ҳодисаси алоҳида фарқланади. Систем тилшунослик асосчиси швед олими Фердинанд де Соссюр XIX аср охири ва XX аср бошларида тил ва нутқнинг фарқли экалигини асослаш, бу икки ҳодисанинг алоҳида моҳиятга эғалигини тушунтиришнинг илмий - назарий асосларини яратишга ҳаракат қилди. Лекин тил ва нутқнинг алоҳида воқеа эканлиги Алишер Навоийнинг “Маҳбуб ул-қулуб” асарида келтирилган: “Тил мунча шараф била нутқнинг олоти (қуроли)дур ва ҳам нутқдурки, агар нописанд зоҳир бўлса, тилнинг офатидур”[1.94]. Бундан кўринадики тил ва нутқ ҳақидаги илк қарашлар ўзбек тилшунослигида XV асрдан шаклланган экан.

Тилнинг лексик қатламини ўрганиш ва унинг бойишига ҳисса қўшиш мақсадида ўзбек тилшунослигида ҳам арзирли тадқиқотлар амалга оширилган ва изланишлар давом этмоқда. Биргина мисол сифатида ўзбек тили синонимлари ва граданомияси ўртасидаги боғлиқлик масаласига бағишланган Ш. Раҳматуллаев, Р.Юнусов, Э. Қиличев, Э.Бегматов, Х.Неъматов, А.Нурмонов, Р.Расулов, С. Ғиёсов, Р.Сафарова, О.Бозоров, Д.Хўжаева, Ш.Орифжонова, Х.Шамсиддинов, Л.Худойбердиева, Н. Ширинова, Ж.Жумабоеваларнинг тадқиқотлари[2.47] лингвистик лексикологиянинг қай даражада тадқиқ этилганлигидан далолат беради.

Тилимизда мавжуд бўлган турғун бирикмалар бевосита тил ҳодисаси сифатида ўрганилади. Бунга сабаб эса ибора, мақол, перифраза, эвфемизмлар, идиомалар, айнан, тилда тайёр нутқий қурол сифатида

17. **Ганиева Д.** Ўзбек ва инглиз тилларида сифатдош шаклларининг ифодаланиши
18. **Дарвишова М.** Уюшиқ бўлақларнинг услубий хусусиятлари (Ўткир Ҳошимов асарлари мисолида)
19. **Давлатова Р.** Ўзбек тилида дискурс дейксиси ва уни ҳосил қилувчи бирликлар
20. **Дарвишов И., Обидова М.** Жуфт сўзларнинг лексик-сематик хусусиятлари
21. **Жамолиддинова Д.** Табиий ва аниқ фанлар терминосистемаларининг бадий матнда стиллашиш имкониятлари
22. **Жўрабоева Г.** Фарғона водийси топонимларининг социолингвистик хусусиятларига доир
23. **Жабборов Б., Ҳакимова Ҳ.** Ўзбек ва тожик тилларининг қиёсий ўрганилишига доир
24. **Жўрабоева Г.** Фарғона водийси топонимларининг социолингвистик хусусиятларига доир
25. **Жабборова Э.** Тилшуносликнинг назарий масалалари
26. **Зияева М., Суёнова Д.** Буюк давлат тили боқийдир!
27. **Зарипов Р.** Ўзбекистонда ўзбек-тожик билингвизмининг шаклланиш омиллари ва истиқлол йилларидаги ҳолати
28. **Зияева Ҳ.** Мулоқотдаги просодик ва экстралингвистик воситалар хусусида
29. **Исомиддинов Ф., Зокиров М.** Чанд афкор дар бораи шуғунҳо
30. **Ибрагимова Э.** Бадий асар тили - нутқнинг функционал услубларидан бири
31. **Исомиддинов Ф.** Ғановати забонҳо
32. **Искандарова Ш., Кахаров Қ.** Ўзбек ва немис мурожаат шакллари хусусида
33. **Искандарова Ш., Рахматуллаева Д.** Ўзбек тилидаги “илм-маърифат” семали луғавий бирликларнинг услубий хусусиятлари
34. **Йигиталиев У., Умиджонов Ш.** О лингво-грамматическом выражении концепта «рода» в узбекском языке
35. **Каримова Ф.** Пол грайс постулатлари ва ўзбек тилидаги диалоглар
36. **Қўрғонов З.** Таҳаввулоту сохториву маъноии баъзе аз унсурҳои ёвари сервазифа дар аҳди бостон ва миёна
37. **Қосимов У., Хидирова М.** Бадий тил хусусиятлари ва анъаналари
Қиличев Б. Атоқли отларда кўчиш ҳодисаси
38. **Қодирова З.** Перифразанинг нутқий қиммати
39. **Қозоқова Н.** Матн семантикасини мураккаблаштирувчи лисоний ҳодисалар
40. **Мамажонов А.** Бинар кўшма гаплар ва уларнинг функционал-семантик хусусиятлари
41. **Мадвалиев А., Маҳкамов Н.** Халқаро терминэлементлар ва термин ижодкорлиги

Масъалаҳои мубрами филологияи ўзбек ва тоҷик (ўзбек ва тоҷик филологиясининг долзарб масалалари). Маҷмӯаи мақолоти илмӣ. ” Хучанд: Нури маърифат, 2020.” 821с.

Ўзбек ва тоҷик филологиясининг долзарб масалалари (масъалаҳои мубрами филологияи ўзбек ва тоҷик). Ғуҷлаи. ” Хучанд: Нури маърифат, 2020.” 821с.

Муҳаррир

Ойматова М

Муҳаррири техникӣ:

Шафиев З. Қ.

Саҳифабанд:

Мирсаидов М. М.

Хуруфи Times New Roman ТҶ.
Супориши № 62. Коғазии сафед.
Ҷопии рақамӣ. Андозаи 84x60.1/16.
Ҷ.ш.ч. 96,25. Теъдод 100 нусха.

Нашриёти «Нури маърифат»

735700, ш. Хучанд, хиёбони Исмоили Сомонӣ, 42.

Матбааи «Нури маърифат»,

735700, ш. Хучанд, маҳаллаи 20-ум, бинои таълимии 3